

Fryštácký FARNÍČEK

16 ZPRAVODAJ FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI - DUBEN 2004

Duchovní slovo

Květnou neděli začíná **Svatý týden**. Je to doba, kdy má naše vnímání liturgického dění dojít k vrcholu prožívání utrpení a oslavy zmrtvýchvstání Našeho Pána. Pán podle proroctví Zachariášova vjíždí na oslátku do Jeruzaléma jako král. Lidé, především Jeruzalémské děti, mu provolávají slávu a on ji přijímá. V liturgii květné neděle jsou však také pašije – zpráva o utrpení Pána Ježíše. Všechno nás vede k tomu, abychom hlouběji prožívali v následujících dnech události, které tenkrát prožíval náš Pán. **Zelený čtvrtek** nám připomíná dvě důležité události. Bylo to především slavení velikonoční večeře, která byla pro apoštoly a jejich Mistra vlastně poslední. Při poslední večeři byli apoštolové u prvního svatého přijímání a také se účastnili první mše svaté, kterou ustanovil Ježíš na svou památku. Proto církev slaví ustanovení novozákonního služebného kněžství. Služebnost tohoto poslání je zdůrazněna umýváním nohou, které vykonal Pán i přes počáteční nesouhlas a nepochopení samotného apoštola Petra. **Velký pátek** prožíváme jako připomínku smrti Pána Ježíše. Při bohoslužbě slova se čtou Janovy Pašije. Namísto svátosti eucharistie, která se v tento den neslaví, uctíváme kříž. Svaté přijímání přijímáme jako posilu do nesení denních křížů našeho života. **Bílá sobota** je den klidu, kdy si připomínáme Pána v hrobě. Večerní vigilie – **slavnost Vzkříšení** má čtyři části: Slavnost světla, bohoslužbu slova, křestní bohoslužbu a eucharistickou oběť. Přeji Vám všem, abyste s velkým užitkem prožili celý Svátý týden a s velkou radostí v srdci oslavili velké vítězství Pána nad smrtí. K tomu vám – členům Farníčku – z celého srdce žehná

otec Emil

Světec měsíce - sv. Vojtěch (23.4.)

- ❖ Patron český, atributy: Palmová ratolest, nástroje umučení (veslo, kopí, halapartna), váhy, růže na štítě a další.
- ❖ Narodil se roku 956 v Libici v rodině knížete Slavníka a matky Adilburgy, spřízněné s králem Jindřichem I. Ptáčníkem.
- ❖ Otec jej poslal do Magdeburku na dómskou školu a tam mu bylo dáno jméno jeho otcovského přítele arcibiskupa Adalberta.
- ❖ Na biskupa ho nastolil císař Otto II. roku 983 na říšském sněmu ve Veroně. Zde byl zároveň mohučským arcibiskupem Willigisem vysvěcen.
- ❖ Sv. Vojtěch založil na Břevnově roku 993 benediktinské opatství – první mužský klášter u nás. Odtud vycházeli biskupové, opati a mniši na Moravu, do Polska, Uher a jako misionáři i do Ruska.
- ❖ V Čechách se mezitím schylovalo k tragickému střetnutí mezi Přemyslovci a Slavníkovci a Vojtěch proto konal v letech 994 – 995 misie v Uhrách, kde birmoval i pozdějšího krále – svatého Štěpána.
- ❖ Roku 995 Boleslav II. vyvraždil celý rod Slavníkovců, takže Vojtěchův návrat do Prahy nebyl možný. Proto odešel do Polska, kde jej Boleslav Chrabrý podporoval na další cestě k baltickému kmeni Prusů. Těmi byl však v roce 997 v Tentikenu zavražđen.
- ❖ Byl pohřben v polském Hnězdně a roku 1039 byly jeho ostatky převezeny do Prahy.

† Symbol kříže †

„Hle, kříž, na kterém umřel Spasitel světa.“

Víme, co znamená symbol kříže?

Podle legendy nalezla dřevo kříže, na kterém byl Kristus ukřižován, svatá Helena, matka císaře Konstantina Velikého, po svém obrácení na křesťanskou víru. Přiměl ji k tomu sen jejího syna, v němž spatřil na obloze kříž s nápisem: **In hoc signo vinces**, neboli: **Pod tímto znamením zvítězíš**.

Kristův kříž byl prý zhotoven ze čtyř druhů dřeva – cedrového, cypřišového, olivového a palmového, což mělo být symbolem čtyř světových stran.

První křesťané dobře věděli, že latinský název **crux** znamená nejen kříž, ale také šibenice, mučení, neštěstí a bídu. Trest ukřižování, který převzali Římané od „barbarských“ Skythů a Asyřanů prostřednictvím Peršanů a Punů, patřil k trestům výjimečně krutým a ponižujícím. Na kříži končili ti, kteří si zasloužili pohrdání. Proto císař Nero tak často užíval právě tohoto způsobu poprav.

Symbol kříže však nevznikl s křesťanstvím, je mnohem starší. Znali ho již staří Egypťané, Číňané či Kréťané (ve zříceninách v Knossu byl objeven mramorový kříž z 15. století př. Kr.) a jeho význam byl v různých kulturách i náboženstvích univerzální. Byl spojen s problémem orientace v kosmu, v prostoru mezi nebem a zemí a chápán jako propojení božského (vertikální rameno) a lidského (horizontální rameno) světa. Ve starém Egyptě se kříž stal

symbolem věčnosti a byl kladen na čela zemědělných faraonů.

Kristova muka na kříži dala starému symbolu nový význam, protože pozemská smrt Syna Božího spojila pevným poutem člověka s nebesy.

Kříž má řadu forem – například ve tvaru T symbolizoval u Izraelitů příchod Mesiáše a byl považován za ochranný talisman, stejný kříž s horním úchytem označoval v Egyptě slunce nebo klíč k božským znalostem. Kříž svatého Ondřeje ve tvaru X nacházíme na starověkých mincích a náhrobních stélách. Řecký rovnoramenný kříž znaly již asyrská, fénická, egyptská, perská a etruská kultura, pro které symbolizoval věčnost, minulý život a plodnost.

Klasický křesťanský kříž s delší spodní částí, která se zakopávala do země, se nazývá latinský.

PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme všem, kteří jakkoliv podporují Farníček – ať už finančně, literárními příspěvky nebo jiným způsobem.

Anketa s novými katechety

Přinášíme Vám, jak jsme slíbili v minulém čísle, anketu s čerstvými absolventy katechetického kurzu. Naším katechetům, jejichž hlavním úkolem je působit jako „dělníci na Boží vinici předávání víry bližním“, jsme pro jejich představení položili dvě základní otázky:

- 1. Proč jste se rozhodl/a pro přihlášení na katechetický kurz?*
- 2. Jak byste chtěl/a využít vzdělání, které jste při tomto kurzu získal/a?*

Marie Urbášková:

1. Ke studiu katechetiky mne vedla hlavně myšlenka, abych si rozšířila a prohloubila znalosti z oblasti duchovního života a náboženského světa. Dlouho jsem nosila v sobě touhu po tomto vzdělání.
2. Jako katechetka zatím nevyučuji, ale jsem čtyřnásobnou babičkou, budu tedy své nově nabyté vzdělání z oblasti katecheze využívat při výchově svých vnoučat. Zejména je povedu skrze modlitbu k lásce k Bohu a k bližnímu, aby poznaly a věděly, že Bůh se o ně stará, že je má rád takové, jaké jsou, vidí je a zajímá se o ně. Podle možností také využiji své katechetické vzdělání při práci ve farnosti.

Jarmila Macháčková

1. Katecheze je úkol, ba povinnost každého křesťana provázet na cestě víry osoby Bohem mu svěřené. Splnila se mi tak životní touha. Je dobré získat a rozvinout náboženské vědomosti (ke svému prospěchu i k prospěchu druhých). Přihlásila jsem se také na popud duchovního otce P. Karla Herbsta, který se zmínil, že by potřebovali někoho, kdo by učil prvňáčky.
2. Doufám, že získané vědomosti budu moci využít, i když bych třeba neměla možnost učit ve škole. Vzdělání získané v kurzu je přínosem, pro nás samotné, pro prohloubení víry - našeho vztahu k Bohu, k sobě samým, i k druhým (v naší rodině a okolí). Tím, že budeme poznávat Boží lásku k nám, budeme pak i plnit Boží vůli.

Jana Skaličková

1. Přihlásit se do katechetického kurzu mi radila už před dvanácti lety manželova maminka. Tehdy jsem ale nevěděla, kam se obrátit, koho se zeptat. Potom následoval dopis od Tety (paní, která vedla naši duchovní obnovu). Psala mi: „Ty budeš jednou učit děti. Kdy a kde, nevím.“ Mým osobním důvodem, proč jsem se přihlásila, byl zájem vědět víc o Bohu, něco se naučit.
2. Chtěla bych se uplatnit všude tam, kde mě bude potřeba: Rodiny (i ta moje), děti, nemocní, hledající. Konkrétně učit náboženství, pomáhat s akcemi pro děti, nebýt lhostejná k tomu, co se kolem děje.

Vítězslav Kuba

1. K absolvování katechetického kurzu mě přivedla hlavně potřeba vlastního náboženského vzdělání, poznání i vlastního hlubšího náboženského života. Také mě oslovilo, jak nám byla tato možnost tehdejšími faráři nabídnuta.
2. Mé působení ve farnosti bych chtěl věnovat spíše mládeži, dospělým nebo starším chlapcům. Spolupracovat s DISem na některých víkendových akcích. Hlavně si však budu muset své vzdělání a působení zvláště v pedagogické a psychologické oblasti rozšiřovat a prohlubovat. Rád bych také spolupracoval na nějakých vzdělávacích přednáškách či jiných akcích pro dospělé v náboženské oblasti a oblasti víry.

Miroslava Langrová

1. Pro studium jsem se rozhodla proto, že mě oslovila nabídka katechetického kurzu, chtěla jsem si prohloubit znalosti z Písma i z církve a pomáhat ve farnosti.
2. Bude – li mě to v budoucnu časově vycházet, ráda ve farnosti budu nápomocna, nyní se každé úterý scházíme ve společenství svatého růžence, kde jsou dveře otevřeny všem.

Jana Jasenská

1. Bylo to především z touhy po vzdělání, větším rozhledu ve své víře, určitě mě velmi kurz obohatil, všestranně.
2. Tak především si myslím, že otázka vzdělání je na celý život, mnohé testy a zkoušky by si vyžadovaly mnohem více času. Ráda bych vyučovala náboženství dle potřeby farností a farního správce a hlavně využila vzdělání v osobním růstu ve víře.

Helena Němcová

1. Hlavním motivem, proč jsem se přihlásila na katechetický kurz, bylo doplnit mezery ve vědomostech v oblasti náboženství. Hlavním cílem katecheze se měla stát naše početnější rodina.
2. Součástí přípravy v katechetickém kurzu bylo také absolvovat 30 hodin praxe v hodinách náboženství. Tam jsem si uvědomila, jaké je to krásné povolání přibližovat dětem Pána Boha, a proto bych se tomu chtěla věnovat a také podle potřeby pomáhat ve farnosti. Katechetickému kurzu jsem za mnoho vděčná.

Dům Ignáce Stuchlého

AKCE V NEJBLIŽŠÍ DOBĚ

- 16.-18.4. **Stolování a stolničení**
- 16.-18.4. **Bibliodrama**
- 23.-25.4. **Bloudíme v lese**
- 30.4.–2.5. **Lanové aktivity**
- 7.-9.5. **Kola v Podyjí**
- 7.-9.5. **Víkend pro nezadané**
- 15.5. **Malování na textil**
- 14.-16.5. **Chceš vést a nevíš?**
- 14.-16.5. **Paragliding**

Podrobné informace naleznete na internetových stránkách DISu (www.disfrystak.cz).

Kontakt: P. I. Stuchlého 26, 76316 Fryšták

tel: 577 911 065, 577 912 536, fax: 577 912 537, e-mail: dis@disfrystak.cz

Třicetileté výročí smrti mons. Štěpána Trochty († 6.4.1974)

„Práce – oběť – láska.“ (biskupské heslo)

Chudý kluk z Valašska – pražský ředitel – litoměřický biskup – diplomat – kardinál – člen papežské komise pro nevěřící – propagátor salesiánského díla – stavitel – vězeň – vlastenec – „vlastizrádce“ – „špión“ – společenský člověk – zpěvák a divadelník – přítel významných osobností i prostých kluků – mnohokrát odsouzený k izolaci a samotě – kněz – řeholník – doktor teologie – dělník – instalatér – zahradník – věrný Kristu a církvi – mučedník – pro StB nebezpečný i po smrti – nositel Řádu T. G. Masaryka...

Toto všechno byl kardinál Štěpán Trochta (1905 – 1974), od jehož smrti uplyne v úterý 6. dubna třicet let. U takto významné osobnosti jak pro samotné salesiány, tak i pro celou naši českou církev určitě nebude na škodu připomenout některá významná data a události z jeho života:

- 1905 – narozen a pokřtěn ve Francově Lhotě
- 1925 – vstupuje v Itálii k salesiánům a studuje
- 1932 – vysvěcen na kněze jako doktor teologie, buduje salesiánské domy v Ostravě a Praze
- 1942 – zatčen nacisty, vězněn v Terezíně, Mauthausenu a Dachau
- 1947 – vysvěcen na biskupa pro Litoměřickou diecézi
- 1953 – zatčen, odsouzen na 25 let, vězněn ve Valdicích a Leopoldově
- 1960 – amnestován, pracuje jako dělník, později nuceně internován, neustále sledován StB
- 1968 – návrat na biskupský stolec v Litoměřicích
- 1969 – papež Pavel VI. jej jmenuje kardinálem
- 1974 – umírá a je pohřben v Litoměřicích

Tolik stručně ze života otce kardinála Trochty. Také naše město mělo na tohoto vynikajícího člověka štěstí. Do Fryštáku totiž přišel spolu s P. Stuchlým při založení salesiánského ústavu v roce 1927, aby pomáhal při řešení počátečních obtíží a problémů. Jako novokněz zde pak také působil v letech 1932 – 1933 jako duchovní rádce mladých salesiánů ještě před tím, než byl roku 1934 poslán do Ostravy. Podle zápisu ve farní kronice v našem kostele dokonce uděloval 7. srpna 1932 novokněžské požehnání. Fryštačané, kteří P. Trochtu u nás zažili, na něj mají hezké vzpomínky. Jednu z nich, kterou napsala paní Marie Krajčová – Kopřivová (dnes žijící v Opavě) vám teď nabízíme.

Fryšták, kolébka českých salesiánů, byl prvním působištěm novokněze Dr. Štěpána Trochty. Do našeho městečka přišel v červenci 1932 (několik dnů po své slavné primici ve svém rodišti – Francově Lhotě) kázat salesiánům při exerciciích a už zde zůstal.

Jak se dalo čekat, mladý, vzdělaný, nadšený novokněz své působení neomezil jen na zdi ústavu. Brzo zazněl jeho krásný zvučný hlas i v našem farním kostele sv. Mikuláše u oltáře i na kazatelně. Mnohostranně nadaný, schopný kněz přinášel nové podněty, myšlenky, pohledy na život. Rozvážní hospodáři i starostlivé hospodyně, mládež i děti pozorně

naslouchali jeho slovům. Na všechny hluboce působil kázáním vždy výborně připraveným, promyšleným a krásně předneseným. U oltáře jsme při mši sv. všichni obdivovali jeho usebranost, zbožnost, s níž sloužil eucharistickou obětí. Také návštěvníci oratoře doma s nadšením hovořili o milém Donu Trochtovi, který se jim s láskou věnoval. Dr. Štěpán Trochta do každé práce vkládal celou svou duši.

V době, o níž píší (rok 1933), nás ve fryštácké škole vyučoval náboženství salesián P. Václav Šebek. V přípravě na první svaté přijímání vystřídal našeho pana faráře P. Jana Kubína a vykonával svou práci velmi svědomitě. Všichni jsme pozorně naslouchali jeho slovům v hodinách náboženství. Doma jsme se spolu s rodiči radovali, kolik už toho o našem Pánu víme. Těšili jsme se, že brzy už král pokoje vstoupí i do našich srdcí. Díky panu katechetovi Šebkovi jsme byli připraveni velmi dobře všichni na první svaté přijímání.

Starostliví rodiče nám připravili slavnostní oblečení, zpěváci na kůru nám v ten den krásně zpívali a naše srdce byla plna radosti, kterou jsme zažívali poprvé v životě.

Po společné mši svaté s nezapomenutelným prvním svatým přijímáním, jsme se shromáždili se svíčkami a kancionály v rukou na hřišti salesiánského ústavu. Tam jsme se měli společně fotografovat. Dodnes vzpomínám, jak velice dlouho jsme tehdy stále marně hledali našeho milého pana katechetu Šebka. Nebyl a nebyl k nalezení. Když jsme ho konečně kdesi v ústavě přece jen objevili, zklamal nás. Fotografování s námi kategoricky odmítl. Nevím, jaké k tomu měl důvody. Prostě nechtěl. Byli jsme zklamáni, marně jsme přemýšleli, co teď.

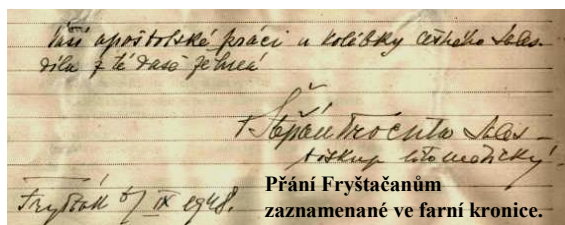
Při tom řazení k fotografování a dalším čekání se v blízkosti našeho zklamaného stádečka už chvíli vyskytovala statná postava Dr. Štěpána Trochty. Pozoroval nás se zájmem. Viděl, že fotograf stojí nerozhodně, že my děti jsme nějak smutné. Zeptal se na příčinu. Nakonec nám nabídl, nemáme – li nic proti tomu, že nám našeho pana katechetu nahradí sám. Námitky nebyly, a tak se milý P. Trochta usadil uprostřed nás vedle pana faráře Kubína a fotograf konečně mohl cvaknout aparátem. Naše slavnostní chvíle se dočkaly touženého zakončení. Na milý obrázek s budoucím panem kardinálem uprostřed bíle oděných prvkomunikantek se dodnes ráda občas podívám...

A na závěr ještě několik informací:

K výročí úmrtí Štěpána kardinála Trochty bude v úterý 6 dubna sloužit mši sv. v kostele sv. Terezie od Dítěte Ježíše v Praze – Kobylisích pražský světící biskup otec Karel Herbst, který od dona Trochty přijal jáhenské svěcení a který byl na biskupa vysvěcen před 2 lety přesně ve výroční den jeho úmrtí. Po bohoslužbě bude promítnut nový filmový dokument, který o životě a díle Štěpána Trochty vytvořili brněňští salesiáni podle scénáře Jaroslava Novosada (autora knihy *Štěpán Trochta – svědek „T“*).

U nás ve Fryštáku v DISu připravili tamější zaměstnanci k výročí úmrtí mons. Trochty nástěnku, kterou si máte možnost kdykoliv prohlédnout. Bude umístěna u vchodu vedle baru.

zdroj: internetové stránky salesiánského střediska v Praze Kobylisích
<http://praha.sdb.cz/pers/trochta.htm>

připravil Vít Němec

TENTOKRÁT PIROHY, ANEB ZASE ZE ŽIVOTA ZPĚVÁKŮ

Kdeže loňské sněhy jsou... Halušky, podzimní zkoušky, vánoční posezení. Aktuálními se stala poslední slova našeho předešlého pojednání: „... ať žijí nácvik a zpěv (velikonoční)“. Ano, právě tento nácvik je nyní věcí již silně aktuální. Ale nejen on. Náš pověstný VÝBOR dospěl před časem k dalšímu ze svých zásadních rozhodnutí, počínů, a rozhodl se uspořádat **DRUHÉ ODPOLEDNE SLOVENSKÉ KUCHYNĚ VE FRYŠTÁKU (2004)**.

Abychom zůstali styloví, informaci o této pozoruhodné akci zahájíme verši, které nám z daleka zaslal... Kdo? No přece náš všudybyl Bušek. A kdo bude chtít, může si tyto veršičky tentokrát dokonce i pobrukovat. Ano, i nahlas si zahalekat.

JEN BUŠEK JE V MEXIKU... (C, G, Ami, D7, G, G7)

1. Kde jen jsou a kde jsem já, proč všechno končí, co začíná, směla se na mě lepší ze zvyku, ještě k tomu jsem v Mexiku.
- R. Všichni jsou na Výboru, Buenos Dias, jen já jsem tu, oni si dávají pěknou muziku, a já trpím v Mexiku.
2. Kde je ten náš slavný band, že já jen nebyl jsem větší grai zanechal jsem jim všechno na triku, já jsem sám dole v M Opustil jsem Výbor náš – vytrstal jsem se tím sám až až. A tak si tiše zpívám ze zvyku, písní pár, co mám v malíku
3. Kde jsou naši zpěváci, mají už po škole, po práci? Kde najdeš tolik zlatých slavíků, kde je teď tolik povyku? Kulturák se otřásá, Jé, lidi, ta radost, ta krása. Pirohy se rozplynou ve mžiku, nic už nezbude v kotlíku.
4. Potom hrají kuželky, zážitek mají, a převelký. Koulejí přímo, zkouší okliku, vítěz – ten bude „v balíku“. Nepomáhá žádný trik, vítězem stane se náčelník. Letí události v rytmu kvapíku, jenom Bušek je v Mexiku.
5. Slzu v koutku osuším, co dělat, kam se dát? – já už vím, představuji si, že beru za kliku, jenže jsem stále v Mexiku. Kde je éro, co má mě nést nazpět z mých divokých cest, Celý se blahem až téměř zalykám: domů hned poletím z Mexika.
- R. Všichni jsou na Výboru, Buenos Dias já taky jdu, Řeknu jim vše, co mám na jazyku: co jsem zažil v Mexiku.

Pro ty, jimž poezie příliš neříká, přiblížíme samozřejmě věc prozaičtější.

Druhé Odpoledne slovenské kuchyně změnilo oproti odpoledni prvnímu nejen jídlo, ale i prostředí. Tentokrát se stala místem činu kuželna ZD.

Zde vložíme konstatování, že – bohužel – tato situace se již nebude moci opakovat, neboť kuželna byla vzápětí zrušena. Nestalo se tak snad vinou naší akce, jak by se mohlo zdát, ale podle všeho vinou ekonomických činitelů. Nad touto skutečností nelze, než vyjádřit politování.

Ale vraťme se již k akci samotné. Ta doznala ještě jedné změny. V souvislosti s předešlou haluškyádou jsme si v našem pojednání nesměle posteskli, že „zcela chyběla generace dospívajících“. A tak nás nyní naplňuje potěšením konstatování, že situace se v tomto směru změnila, a to rapidně. Shrnutí účastníků tak vypadá následujícím způsobem:

- dospělých jedlíků – 15
- mladých, dospívajících jedlíků – 11
- malých (jedlíků i nejedlíků) – 9
- „distančních“ jedlíků – 1
- **Úhrnem tedy 36 osob.** Ve srovnání se vzpomínanou první akcí (22 osob) zde vidíme nárůst takřka raketový.

Ale to jsme se stále ještě nedostali k jádru věci. Tentokrát se podávalo (jak pozornější čtenáři poezie již jistě tuší) další typické (východo)slovenské jídlo – brynzové pirohy. (Pro zájemce připojíme v závěru i stručný recept této pochoutky.) A opět nastala ta optimální situace, že strážníky bylo pojezeno vše, co bylo připraveno a dopraveno do kuchyně – **celá mísa pirohů**. S vychutnáváním soust pirohů se však tentokrát pojila navíc jiná aktivita – totiž hra kuzelek.

Zájemci byli rozdělení do kategorie dorostenecké a kategorie dospělých. Nejdříve bojovali dorostenci, mezi nimiž zvítězila Jitka, v hlavní soutěži večera pak získal prvenství náčelník.

A který jedlík tentokrát chyběl? Verše již dostatečně napověděly – byl to Bušek. Ten Bušek, jehož přerod (ba – nebráníme se říci – katarze) ve vztahu k haluškám, byl centrálním momentem příslušného našeho pojednání. A teď ... Věřím, ctěný čtenáři, že i tvoje mysl se zdráhá být jen připuštěn tu myšlenku, neřku-li uvěřit jí! Je možné, že by tento náš Bušek, tento hrdina předešlého příběhu, tak klesl? Že by byl schopen při pomýšlení na PÍROHY zradit VÝBOR, zradit zpěvačky a dezertovat. Dezertovat – pro

jistotu až ZA VELKOU LOUŽÍ, do Mexika?! Leč stalo se a není v naší moci situaci změnit. Necháme tedy alespoň její vysvětlení všem zainteresovaným a nápravu na tom, jehož se celá věc týká především – na našem Buškovi.

A teď ještě slíbený **recept**. Připravíme klasické nudlové těsto (měkkí), z něhož vykrojíme kousky požadovaného tvaru (čtverce, kruhy) o úhlopříčce či průměru přibližně 7, 8 cm. Na tyto kousky položíme přiměřeně nádivku, přeložíme je a okraje řádně zmáčkne. Dáme do vařící osolené vody (vařit cca 7, 8 minut). Po uvaření scedíme a podáváme polité máslem nebo oškvařenou slaninkou a posypané pažitkou. Nádivku tvoří oloupané brambory uvařené ve slupce, rozmačkané s brynzou a máslem, dochucené solí.

Pavel Osoha st.

Interview s Bohem

„Pojď dál,“ řekl Bůh. „Tak ty bys se mnou chtěl udělat interview?“

„Jestli máš čas,“ řekl jsem.

Bůh se usmál a odpověděl: „Můj čas je věčnost, a proto je ho dost na všechno. A na co se mě vlastně chceš zeptat?“

„Co tě na lidech nejvíc překvapuje?“

Bůh odpověděl: „To, že je nudí být dětmi, a tak pospíchají, aby dospěli, a když jsou dospělí, zase touží být dětmi. Překvapuje mě, že ztrácejí zdraví, aby vydělali peníze, a pak utrácejí peníze za to, aby si dali do pořádku své zdraví. Překvapuje mě, že se natolik strachují o budoucnost, že zapominají na přítomnost, a tak vlastně nežijí ani pro přítomnost, ani pro budoucnost. Překvapuje mě, že žijí, jakoby nikdy neměli umřít, a že umírají, jako kdyby nikdy nežili.“

Bůh mě vzal za ruce a chvíli jsme mlčeli. Pak jsem se zeptal: „Co bys chtěl jako rodič naučit své děti?“

Bůh se usmál a odpověděl: „Chci, aby poznali, že nemohou nikoho donutit, aby je miloval. Mohou jen dovolit, aby je druzí milovali. Chci, aby poznali, že nejcennější není to, co v životě mají, ale koho mají. Chci, aby poznali, že není dobré porovnávat se s druhými. Každý bude souzen sám za sebe, ne proto, že je lepší nebo horší než jiní. Chci, aby poznali, že bohatý není ten, kdo má nejvíc, ale ten, kdo potřebuje nejméně. Chci, aby poznali, že trvá jen pár vteřin způsobit lidem, které milujeme, hluboká zranění, ale trvá mnoho let, než se taková zranění uzdraví. Chci, aby se naučili odpouštět, odpouštět skutkem. Chci, aby věděli, že jsou lidé, kteří je velmi milují, ale kteří nevědí, jak své city vyjádřit. Chci, aby věděli, že za peníze si mohou koupit všechno kromě štěstí. Chci, aby poznali, že opravdový přítel je ten, kdo o nich všechno ví, a přesto je má rád. Chci, aby poznali, že vždycky nestačí, aby jim odpustili druzí, ale že oni sami musejí odpouštět.“

Chvíli jsem seděl a těšil se z Boží přítomnosti. Pak jsem Bohu poděkoval, že si na mne udělal čas. Poděkoval jsem mu za všechno, co pro mne a mou rodinu dělá.

Bůh odpověděl: „Kdykoliv. Jsem tu čtyřicet hodin denně. Jen se zeptej a já ti odpovím.“

Lidé zapomenou, co jste řekli. Lidé zapomenou, co jste udělali, ale nikdy nezapomenou, jak se vedle vás cítili.

převzato z vysílání Českého rozhlasu 2

Kalendárium

Duben 2004

- 4.4. Květná neděle
- 8.4. Zelený čtvrtek
- 9.4. Velký pátek
- 10.4. Bílá sobota
- 11.4. Slavnost Zmrtvýchvstání Páně
- 12.4. Pondělí velikonoční
- 18.4. 2. neděle velikonoční
- 23.4. Svátek sv. Vojtěcha
- 25.4. 3. neděle velikonoční

Pořad bohoslužeb o velikonočních

Zelený čtvrtek	18:15
Velký pátek	18:15
Bílá sobota	20:00
Velikonoční neděle	08:00 a 10:00
Velikonoční pondělí	08:00 a 10:00

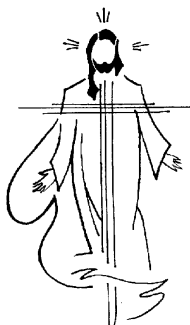
Kde, kdy, co...

KLUB MAMINEK

- 6.4. Velikonoční inspirace
- 20.4. Co víme a nevíme o vodě
Povídání s J. Sadilou.

FARNÍ BRIGÁDA

V sobotu 17. dubna se uskuteční velká farní brigáda. Je potřeba vyměnit starou kanalizaci mezi kostelem a farním dvorem kvůli plánované úpravě tohoto prostoru městem. Akce bude probíhat **od 8 hodin ráno** po celý den. Uvitáme co nejhojnější počet brigádníků, protože práce bude hodně. S sebou si dle možností vezměte lopatu, krumpáč, případně také zednické kladívko. Prosbu máme i na ženy – je potřeba připravit jídlo. V případě špatného počasí se akce přesouvá na další týden.

Velikonoce

Velikonoce jsou spojovány s jarem, protože časově spadají do tohoto ročního období (Boží Hod velikonoční je vždy první nedělí po prvním jarním úplňku). Asociaci můžeme vidět v tom, že na jaře se zem probouzí k životu. Pohanské národy slavily v tomto období, kdy znovu ožívá příroda, svátky plodnosti. Křesťanské velikonoce v tomto svátku oslavují Kristovo zmrtvýchvstání, které otvírá cestu k životu pro každého člověka.

KŘESŤANSKÉ VELIKONOCE

Vzkříšení Ježíše Krista je pro nás centrálním bodem víry. Znamená, že smrt není konec, ale nový začátek nového života. Proto se o Velikonočních zvěstuje, že život zvítězil nad smrtí, pravda nad lží, spravedlnost nad nespravedlností a láska nad nenávisť. Na Velikonoce se připravujeme čtyřicetidenním obdobím – postní dobou, která začíná Popeleční středou. Doba velikonoční trvá 50 dní a končí Sesláním Ducha svatého, kdy si připomínáme další významnou událost. Odpovědí na to, proč právě 50 dní, je to, že apoštolové se 40 dní setkávali se vzkříšeným Kristem, který jim při posledním setkání řekl, že ho již neuvidí, ale dostanou zvláštní posilu – dar Ducha svatého. Ten dostali za dalších 10 dní, což dává dohromady oněch 50 dní. Velikonoce se slaví ve Svatém týdnu, který začíná Květnou nedělí.

Oddechový koutek

Ježíš Kristus naše spása, kdo ... (tajenka)

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17

K	K	K	K	K	K	K	K	K	K	K	K	K	K	K	K	K

1. Doplněk pánského obleku

3. Ruská drobná mince

5. Mořský ráček

7. Pálivá rostlina

9. Část klávesnice

11. Člen františkánského řádu

13. Důstojnická hodnost

15. Ptáček v kleci

17. Svatební pečivo

2. Letopisy

4. Bývalý český peníz

6. Obec na Třebíčsku

8. Malý kámen

10. Příloha k masu

12. Postava z Prodané nevěsty

14. Dělití nožem

16. Klasické dílo

Pomůcka: Koněšín

Tajenka z minulého čísla: Na sv. Řehoře led plave do moře.

připravil František Zálaha

FRYŠTÁCKÝ FARNÍČEK – zpravodaj farnosti sv. Mikuláše ve Fryštáku.

Vychází 1x měsíčně.

Redakční rada: P. Emil Matušů, Mgr. Pavel Nášel, Vít Němec, Pavel Osoha ml.,
Petr Popelka, Jitka Vaňharová

Římskokatolická farnost Fryšták, P. I. Stuchlého 25, 763 16 FRYŠTÁK, tel: 577 911 005.

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.frystfar.wz.cz>.

Uzávěrka pro vaše příspěvky je vždy ke 25. dni měsíce.

Určeno pro vnitřní potřebu.

Vyšlo 3.4.2004 v nákladu 250 ks.